

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In Caput 3ium

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

In ea: etia d' antepredicamentis.

95

cludit per hoc quod sit pars compositi. ob. eto
apud aic: mundus e in deo eto non est in illo tam
quam pars in toto qa n' composit deo zio mundy
non potest existere. sine deo et in mundy n' est aui
deas fz mundm excludi p hoc quod non afficiat deo
neqz p'videre d' deo sicut audentia afficiunt subu
stam et d' illa p'dicantur. ob. zio apud toletu p
datam d' finem non excludi totu quod inest por.
tibus ac proinde hanc d' finem etiam convenire
substante p'bat qa totu substantale e in alio sc: in por.
tibus eto n' est pars partium zio n' pot existere
sine partibus respondet Toletu regando totu ee in
alio est enim in alijs cu sit in oibz partibus.
ob. ultimo nullu corpus p' ee nisi sit in loco tenu
pore sita sed nullu corpus est pars loci temporis qo
convenit hanc d' finem alicui substante fz d' d' M nullu
corpus ee sine loco d' in finem d' in finem
qat scilicet corpus non pot quidem existere sine
aliquo loco quoniam ille sit pot ee existere sine hoc
et illo d' terminato et particulari.

ob 20

Rz

ob 30

Rz

obali:

Rz

In Caput zium

De regulis predicationis.

Proposunt in hoc cap. tres regulae velut abij
volunt d'ne circa p'dinem eundem p' d' d' vel d' d'
verform observanda. prima est quando unu p'dica.
t d' altero ut d' subo qd dicit d' d' d' d' d' d' d' d' d'
d' subo sensus est qd qd p'dicatur d' genere p'dicatur
etiam d' speibz contentis sub genere et quid qd

1a regula.

In Caput tertium de regulis ordinum.

glay.

Not.

semo nolis.

3^{plex} conditio

ra.

pa.

alia regula.

predicat & spe predicat etiam & individuis ubi
 et hanc regula ex illo axioma qd qd se habet ex con
 sequente se habet etiam ex antecedente qd si ex ante
 se habet quod sit substa sequens etiam ex hanc quod
 sit substa et ita qd qd dicitur de genere vel spe dicitur
 & inferioribus illorum nota ex intentione Antis cum
 dicit qd qd dicitur de genere vel spe dicitur de contentis sub
 illis, ut dicitur in qd dicitur de essentialibus et in qd dicitur de genere
 ut notat Toletus Amosinus in quod dicitur de genere vel
 spe in quale essentialibus, ut vult Toletus et caret: p
 h primo qd Antis hic loquitur de eodem predicamento
 & diversis personis in eadem regula, & diversis eiusdem
 personis in tertia, restat qd ut hic loquitur de predic
 to in qd abstrahendo tu a mente Antis, vera e
 hac doctrina qd dicitur de genere unitatis & de spe et
 qd unitatis & spe dicitur de individuis, adhibent qd
 Cartesius simpliciter eandem primo iam dictam nini
 rum qd unitatis & genere vel spe predicat et pro
 hanc duas alias scilicet: scilicet quod dicitur de superiori habe
 at equalen connexionem et aequa necessariam in
 inferiori id est si dicitur essentialibus & superiori dicitur
 etiam essentialibus & inferiori si necessario dicitur supe
 riori necessario etiam & inferiori et sic ut non
 dicitur & superiori quatenus est diversum ab inferi
 ori id est cum dicitur de arte quod sit genus sed hoc dicitur
 quatenus aut est abstractum ab inferioribus unde
 non potest dici de hanc quod sit genus sed sufficit pri
 ma conditio si enim aliquid unitatis predicat & supe
 rioribus tunc adiuncta erunt etiam duae reliquae
 conditiones.

Altera regula est diversorum generum et subaltera

In Caput quartum.

nam positum diversa sunt diffra ut aitis et scia, diffra aitis.
 aitis enim diffra sunt, crescibile et uolabile, et bipes,
 fia vero nulla haru fi, sensus huius regulae e' duplex pri., reglar p'ss: t.
 nus e' genera diversa totis p'dictis hnt diffra diversas
 totis p'dictis, reg est generu' diversoru' in eodem p'dicto rly.
 sine ut Caietanus loq't' diversoru' sub uno genere
 diverse sunt diffra specie posita sub eodem p'dicto
 quamuis uero utroq' sensu uery fit t'n dicendu' est
 in Epist' Tolto, Caietano primu' e' ad mentem
 Art'is colligit id primo ex dato exemplo 2do qd ge.
 nera eiusdem p'dicti hnt saltem superiores diffra
 coes ut patet ex 2ia regula. Tertia regula est
 uel ut alij uolunt altera pars. Eua regula qere
 cu' subalternoru' quando sc: in eadem p'dicto unu' sub
 alio ponit nihil p'hibet eadem e' diffra p'athoc
 Artes qd diffra qua p'dicant e' superiori in eode
 p'dicto p'adican' etiam e' contentis sub illo supe
 riori qd e' sunt diffra p'dicati superioris erunt
 etiam diffra subiecti.

Em

tertium re,
gala.

par.

IX Caput 4tu.

Hinc dicitur Artes doctrinam p'dictoru' diui,
 dendo e' u' membru' prima diuisionis qua diui,
 perat noia signantia incomplexa et incomplexa do,
 ubi ea que incomplexa signant aut signare sub,
 stas, aut quantitatem, qualitatem, relationem,
 ubi, quando, sibi, habere, fauere, aut pati, adeoq'
 ostendit de e' p'dicta.